

MODERN GREEK A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)

Mardi 21 mai 2002 (après-midi)

Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:

1. (α)

Τὸ σπίτι τὸ εἶχαν κληρονομιὰ ἀπὸ τὴ γιαγιά της, καθὼς καὶ τὴ μαντεμένια μασίνα,
ὅπου τώρα πραγματοποιούσε κατάληψη ἡ Νάνση. Ἀπὸ τὸ μπαλκόνι μας βλέπεις
μέχρι καὶ τὴν Ἀκρόπολη, καμάρωναν οἱ δύο ἀδερφούλες. Ἀκρόπολη ἀκριβῶς δὲν
5 ξέβλεπες, ὅμως, πεισμάτωνε ἡ Μελανία, ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀπόψεως ἡ Ἀκρόπολις
κεῖται ἀκριβῶς ἀπέναντι μας, καὶ ἀν δὲν ἔμπαιναν στὴ μέση οἱ πολυκατοικίες
τριῶν συνοικιῶν, τὸν Παρθενώνα θὰ τὸν εἶχα στὸ πιάτο μπροστά μου.

Γιὰ τὴν ὥρα, μπροστά της εἶχε τὸν πισινὸ τῆς ἀδερφούλας της, ἐγκλωβισμένον
στὴν κολλὰν βερμούδα. Ἀκολουθοῦσε ἡ πίσω ὄψις τῶν ποδιῶν τῆς ἀδερφούλας,
όχυρωμένα σὲ καλσὸν μὲ ραφή. Ἡ Νάνση πάντα αὐτοκτονοῦσε μπροστισμένη.

10 Δίπλα στὶς γόβες τῆς Νάνσης, στὸ πάτωμα, ἔνα ἀρνὶ σχήματος ἐμβρύου σὲ ταψί,
περικυκλωμένο ἀπὸ πατάτες —οχι ἀρνὶ πλῆρες, μόνο στῆθος, σβέρκος καὶ τὸ
κεφαλάκι· ἡ Νάνση τοῦ εἶχε κάνει ἔξωση, δὲν χωρούσαν στὴ μασίνα
15 ταυτοχρόνως, ἔξαλλου θὰ λαδωνόταν, ἀσε ποὺ τὸ ἀρνὶ μύριζε ἀρνίλα καὶ δὲν
στὴ μοναξιὰ τοῦ φούρνου ἡ Νάνση, μαστουρωμένη κάπως, εἶχε πιὰ ρουφήζει
χιλίων δραχμῶν πετρογκάζ, καλὲ ἐγὼ γλάρωσα! ξανασκέφτηκε. Ἐὰν δὲν πεθάνω
έγκαιρως, θὰ μὲ πάρει ὁ ὑπνος, ημαρτον! Καὶ ἀγωνιζόταν νὰ διατηρήσει σὲ καλὴ
ποζιστὸν τὶς γάμπες της, ἐκτὸς φούρνου.

20 Ἡ κυρία Φιλαδέλφεια μὲ τὴ Σταυρούλα εἶχαν πιάσει στασίδι πλάι στὴν πόρτα
τοῦ αὐθαίρετου καμπινέ. Ποὺ μάλιστα εἶχε καὶ δικῇ του στέγη, ἐλενίτ θαλασσί,
χαμηλότερη ἀπ’ τὸ ταβάνι τοῦ δωματίου καὶ χρησίμευε ὡς κελλάρι γιὰ κρεμμύδια,
πατάτες καὶ τσάι τοῦ βουνοῦ, μὲ μία κινητή ξύλινη σκάλα στὸ πλάι, στολισμένη
μὲ κουζινόπανα, γιὰ τὴν ἀνάληψη πρὸς κελλάρι.

25 Ἡ δεσποινὶς Μελανία εἶχε ἀνοίξει σφοδρὸ διάλογο μὲ τὰ πόδια τῆς
ἀδερφούλας της.

—Νάνση! Βγές μωρὴ ἀπὸ κεῖ! Μοῦ ἔξόρισες καὶ τὸ ἀρνὶ, πότε θὰ ψηθεῖ; Καὶ ἀν
ἔρθει ὁ Θεολόγος;

‘Η Νάνση ἀπαξιούσε, ἀπαντοῦσε μόνο μὲ πονεμένο χλιμίντρισμα.

—Ἐλα κοριτσάκι μου, ἄρχισε ἡ κυρία Φιλαδέλφεια, βγὲς καὶ θὰ κάνεις μαντάρα
30 τὸ ρούχο σου, —κρίμα ἀπ’ τὸ Θεό, γύρισε στὴ Σταυρούλα (αὐτὴ εἶχε φέρει καὶ τὸ
πλέξιμό της), τό βαλε βουλὴ ν’ αὐτοκτονάει κάθε δεκαπέντε, διπλωματοῦχος
κομμώτρια!

—Πές τα! Πές τα! ἐκραύγασε ἡ δεσποινὶς Μελανία. Πές τα νὰ τ’ ἀκούει ἐκεῖ στὸν
“Αδη ποὺ κατεβαίνει! Τόσα λεφτὰ πλήρωσα γιὰ δίπλωμα, σχολὴ Ἀμαράντου.

35 Ἡ Νάνση ὅμως δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ τ’ ἀκούσει —χώρια ποὺ εἶχε μισοφτιαχτεῖ
μὲ τὸ πετρογκάζ. Ἡταν ὄντως διπλωματοῦχος κομμώτρια, εἶχε ἀνοίξει καὶ
κομμωτήριο ἀλλὰ ἀτύχησε. Ἐρωτεύτηκε ἔναν κύριο καὶ αὐτὸς τῆς ἔφαγε τὸ
μαγαζί. Ἡ Νάνση εἶχε καὶ τότε αὐτοκτονήσει, ἀφοῦ πρῶτα δήλωσε στὸν ἀπιστο,
40 ἐσὺ στὸ κομμωτήριο ἐγὼ στὸ κοιμητήριο. Καὶ ἔτσι τὸ θέμα διπλώματος τῆς Νάνσης
δὲν τὸ ἔθιγαν. Σήμερα ὅμως ἡ Μελανία ἦταν ἐκτὸς φρενῶν.

Πάνω σ’ αὐτὸ σκάει μύτη στὴν πόρτα μία παραπλεύρως γειτόνισσα ἡ κυρία
Γιασεμή. Καλημέρισε, πλὴν ἡ Μελανία βιαζόταν νὰ βγεῖ στὸ μπαλκόνι. Θιγμένη ἡ
κυρία Γιασεμή γύρισε στὴ Σταυρούλα, τί ἔγινε Σταυρούλα, οὕτε ἔνα
καλημέρισμα, τί ἔγινε;

45 —”Α, τίποτα, ἡ Νάνση αὐτοκτόνησε, πέρνα μέσα.

΄Η Γιασεμή πέρασε μέσα παρ’ όλα ταῦτα, εἶδε τὸ ὑπόλοιπο τῆς Νάνσης νὰ περισσεύει ἀπ’ τὴ μασίνα ἀλλὰ δὲν ἐσχολίασε —εἶχε τρόπους αὐτή. Πῆγε κι ἔπιασε πόστο πλάι στὴ Σταυρούλα.

—Καὶ θὰ μείνει ὥρα ἔτσι, φουρνιστή; Θὰ πουντιάσει. Τί πλέκεις;

Παύλος Μάτεσις, *Πάντα Καλά* (1998)

- * Σχολιάστε τη γενική ατμόσφαιρα του επεισοδίου και τη στάση του αφηγητή.
- * Σχολιάστε τους χαρακτήρες που σκιαγραφούνται στο απόσπασμα.
- * Αναλύστε και σχολιάστε την περιγραφή των λεπτομερειών.
- * Τί σας έκανε μεγαλύτερη εντύπωση στο απόσπασμα αυτό; Περιγράψτε τις αντιδράσεις σας.

1. (β)*MAL DU DÉPART¹*

Θὰ μείνω πάντα ἵδαικὸς κι ἀνάξιος ἐραστὴς
τῶν μακρυμένων ταξιδιῶν καὶ τῶν γαλάζιων πόντων,
καὶ θὰ πεθάνω μιὰ βραδιά, σὰν ὅλες τὶς βραδιές,
δίχως νὰ σχίσω τὴ θολή γραμμὴ τῶν ὄριζόντων.

5   Γιὰ τὸ Μαδράς, τὴ Σιγγαπούρ, τ' Ἀλγέρι καὶ τὸ Σφάξ²
θ' ἀναχωροῦν σὰν πάντοτε περήφανα τὰ πλοῖα,
κι ἐγώ, σκυφτὸς σ' ἔνα γραφεῖο μὲ χάρτες ναυτικούς,
θὰ κάνω ἀθροίσεις σὲ χοντρὰ λογιστικὰ βιβλία.

10   Θὰ πάψω πιὰ γιὰ μακρινὰ ταξίδια νὰ μιλῶ·
οἱ φίλοι θὰ νομίζουνε πῶς τὰ ἔχει σει,
κι ἡ μάνα μου, χαρούμενη, θὰ λέει σ' ὅποιον ρωτᾶ:
«Ἔταν μιὰ λόξα νεανική, μὰ τώρα ἔχει περάσει ...»

15   Μὰ ὁ ἔαυτός μου μιὰ βραδιὰν ἐμπρός μου θὰ ὑψωθεῖ
καὶ λόγο, ὡς ἔνας δικαστὴς στυγνός, θὰ μοῦ ζητήσει,
κι οὐτὸ τὸ ἀνάξιο χέρι μου ποὺ τρέμει θὰ ὀπλιστεῖ,
θὰ σημαδέψει, κι ἀφοβα τὸ φταίστη θὰ χτυπήσει.

20   Κι ἐγώ, ποὺ τόσο ἐπόθησα μιὰ μέρα νὰ ταφῶ
σὲ κάποια θάλασσα βαθιὰ στὶς μακρινὲς Ἰνδίες,
θά ἔνα θάνατο κοινὸ κι θλιβερὸ πολὺ²
καὶ μιὰ κηδεία σὰν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων τὶς κηδείες.

Nίκος Καββαδίας, Πούσι (1947)

- *   Σχολιάστε τον τίτλο του ποιήματος σε σχέση με το περιεχόμενο.
- *   Ποια είναι τα αισθήματα που περιγράφει το ποίημα;
- *   Ποια είναι τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά της τεχνικής του ποιήματος;
- *   Τί σας εντυπωσίασε περισσότερο σ' αυτό το ποίημα. Περιγράψτε τις αντιδράσεις σας.

¹ Στα γαλλικά: το πάθος της αναχώρησης, ο πόθος φυγῆς.

² Μαδράς: λιμάνι της νοτιοανατολικής Ινδίας; Σφάξ: λιμάνι της Τυνησίας